

ІСТИНА

«Не самим хлібом житиме людина, але кожним словом, що виходить з Божих уст» (Матв. 4:4).

500 ЛІТ
РЕФОРМАЦІЇ

ВІЧНИЙ СКАРБ

№ 12 Грудень 2016

Щомісячна християнська газета

www.lifeforce.com.ua

**«Я буду радіти,
і тішитись буду Тобою,
і буду виспівувати
Ймення Твоє, о
Всевишній!» (Псал. 9:3).**

ЧИ ВІДЧИНИШ ДВЕРІ?

Ісус каже: «Ось Я стою під дверима і стукаю». Чи впустимо ми Його? Він не хоче, щоб ми в цей час, серед небезпек останніх днів, покладалися на свої обмежені сили... Наша перевага – ходити у світлі Його присутності, вплітаючи в характер, який ми формуємо, золоті нитки бадьорості, подяки, терпіння та любові.

Тим самим ми явимо силу Божественної благодаті й відображатимемо небесне світло серед усіх хвилювань і роздратувань, які приходять до нас щодня... Так чому ж ми ходимо, спотикаючись, без світла?

Кожне застереження, осуд, кожний докір у Божому Слові або в устах Його уповноважених вісників – це стукіт у двері серця, це голос Ісуса, Котрий просить дозволу ввійти. З кожним не взятим до уваги стуком ваша рішучість відчинити двері стає дедалі слабшою.

Якщо до голосу Ісуса не прислухатися відразу, його можна буде переплутати з безліччю інших голосів; тоді турботи та справи світу поглинають увагу й усвідомлення власної гріховності зникає. Серце стає менш сприйнятливим, занурюючись у небезпечний стан неусвідомлення швидкого плину часу, після якого настане вічність.

Біля дверей серця багатьох людей нагромадилося стільки "сміття", що вони не можуть впустити Ісуса. Одним необхідно усунути незгоди між ними та їхніми братами; в інших вхід перепиняє злий норов, гордість, жадібність, у третіх – любов до світу. Усе це має бути усунуто, щоб можна було відчинити двері й запросити Спасителя ввійти.

Яка дорогоцінна обітниця: «Я ввійду до нього, і буду вечеряти з ним, і він зі Мною!» О любов, дивовижна любов Бога!

Незважаючи на наші гріхи та байдужість, Він каже: «Верніться ж до Мене, і Я пробачу ваше відступництво».

Наша справа – відчинити двері серця та впустити Ісуса. Він стукає, бажаючи увійти... Чи відчините ви двері? Ісус стоїть біля дверей вашого серця. Впустіть Його, Небесного Гостя.

Е. Уайт

Мне хочется порой сказать так много,
Но лучше сделать маленькое дело
И просто улыбнуться у порога.
Спасибо Богу! Удалось. Успела.

Порой мы все мечтаем о великом,
Чтоб сотворить для ближнего однажды.
Но гаснет день последним ярким бликом,
Меня покинул с этим чувством жажды.

И жаль, что за великою мечтою
Возможности своей не разглядела:
С великою любовью, всей душою
Решиться сделать маленькое дело.

Быть может, просто вымыть пол в прихожей,
И приготовить суп кому-то, винегрета
С любовью, скромно. Помогите мне, Боже!
Пусть будет жизнь теплом души согрета.

Ольга Бокова

ТИХА НІЧ.

З ІСТОРІЇ НАПИСАННЯ РІЗДВЯНОГО ГІМНУ «ТИХА НІЧ»

Усі ми, звісно, знаємо цей чудовий гімн. Це ніжна, прониклива мелодія зворушує серця як співаків, так і слухачів. Безумовно, і нині написано безліч гарних християнських пісень. Проте не всі вони витримують випробування часом. Багато, здавалося б, дуже відомих з них через деякий час втрачають свою популярність. Чому ж пісня «Тиха ніч», написана двісті років тому, продовжує залишатися однією з найулюбленіших? Її частіше за інші співають на Різдво християни по всьому світу. Весь секрет у тому, що з піснями, які витримали випробування часом, зазвичай пов'язані драматичні події, що стали поштовхом до їх написання. Такою є й історія написання пісні «Тиха ніч».

У скромній квартирі вчителя Франца Грубера панувала п'тьма. І не лише тому, що не запалили свічки або лампи. Морок був тому, що нещодавно його сім'ю вразило страшне горе: померла єдина дочка – крихітна Маріхен. Батько змирився із цим, але серцю матері ця втрата завдала такий сильний удар, що вона не могла оговтатися. Жінка цілими днями залишалася нерухомою, відсутньою в цьому світі. Даремно чоловік, який мужньо переносив горе, говорив їй багато слів розради та щирих умовлянь, бідна матір залишалася байдужою до всього.

Напередодні Різдва Грубер пішов до місцевої церкви. З глибоким сумом дивився він очима, мокрими від сліз, на чарівних дітей, охоплених радістю, а потім повернувся в холодний морок своєї квартири. У куточку кімнати в кріслі сиділа дружина, вона здавалася крижаною. Він спробував розповісти їй про богослужіння, але відповіддю на все була гробова мовчанка.

Пригнічений від безплідності всіх старань і спроб повернути до життя розбиту горем дружину, бідний вчитель сів за фортепіано. Скільки разів його музичний талант викликав у пам'яті мелодії, які втішали і вабили до Небес! Та що б розповісти того вечора бідному другові?

Пальці Грубера навмання блукали по клавішах, тоді як його очі шукали щось у небі. Раптом вони зупинилися на неймовірно блискучій зірці! Звідти, згори, спустився промінь любові, який наповнив серце зажуреного такою радістю і таким світлом, що він раптом почав співати, імпровізуючи ту ясну мелодію, яку ми повторюємо кожного Різдва. Того вечора вперше пролунала пісня, народжена Грубером.

Там, на небі, зірка! Шкільний учитель начебто закликав її своїм співом у свою сумну квартиру. І ось під час його співу невтішна

ТИХА НІЧ

♩ = 54 Ф. Грубер

1. Ти - ха ніч, див - на ніч. Міц - ний сон
2. Ти - ха ніч, див - на ніч, Ан - гел з не -
3. Ти - ха ніч, див - на ніч, Гріш - ним всім

все спо - вив, З ра - ді - стю в сер - ці Ма - рі - я не спить, —
ба я - вивсь, І па - сту - хам у - ро - чи - сто ска - зав:
при - не - сла, Ра - дість віч - ну від Бо - га От - ця,

Гар - не Ди - тят - ко у яс - лах ле - жить. В сві - ті І - сус на - ро -
"О, не ля - кайтеся, — Бог ра - дість нам дав, — В сві - ті І - сус на - ро -
І в за - хоп - лен - ні на - ші сер - ця, — Лю - дям Хри - стос на - ро -

дивсь, В сві - ті І - сус на - ро - дивсь.
дивсь, В сві - ті І - сус на - ро - дивсь.
дивсь, Лю - дям Хри - стос на - ро - дивсь!

матір прокинулася й повернулася до життя!

Тремтіння пройняло її й пробіло кригу, яка скувала її серце! Ридання вирвалося з грудей, сльози струмком потекли по її щоках. Вона встала, кинула в обійми своєму чоловікові й почала йому підспівувати.

Брат Грубер ще тієї ночі побіг за 6 км до пастора Йозефа Мора і з ним повторив виконання цього гімну. Це було 24 грудня 1818 року.

Сьогодні цей різдвяний гімн співають по всій землі й майже на всіх мовах світу. І цього Різдва ми знову співатимемо «Тиху ніч» під час святкових богослужінь, у сім'ях і в колі друзів.

Нехай же Господь допоможе нам у новому році довіряти Йому всі наші

потреби. Навчимося знаходити дорогоцінне в Божих уроках, щоб потім послужити допомогою і розрадою для багатьох страждених сердець!

«Благословенний Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, Отець співчуття і Бог усякої втіхи, що розраджує нас у всіх наших скорботах, аби й ми могли потішатися тих, що перебувають у різних скорботах, утіхою, якою Бог потішає нас самих» (2 Кор. 1:3, 4).

Підготувала
Л. Зінчук

КІЛЬКА СЛІВ ПРО ДОБРОТУ

Уранці Сергій повертався додому після чергування. На дошці біля під'їзду він побачив оголошення: «Дорогі сусіди! Сьогодні приблизно о 9.20 біля вхідних дверей були загублені 120 грн. Якщо хтось знайшов, занесіть, будь ласка, Антоніні Петрівні, у кв. 76. У неї пенсія 900 грн». Сергій відклав 120 грн, піднявся, подзвонив. Двері відчинила бабуся у фартуху. Побачивши, що чоловік простягає гроші, відразу почала обіймати, примовляти й аж розплакалася від щастя. А потім розповіла: «Пішла за борошном, повернувшись, виймала ключі біля під'їзду... Там, напевно, і загубила». Проте його гроші брати рішуче відмовилася! Виявилось, за кілька годин він уже шостий, хто «знайшов» бабусині кошти!

Ліза з подругою, зайшовши в торговий центр, вирішили взяти участь у рекламній вікторині – і виграли по м'якій іграшці. Проте невдовзі вони зустріли розумово відсталого хлопчика з татом і подарували ці іграшки йому. Хлопчик сказав: «Спасибі». Його батько мало не розплакався. Виявляється, хлопчик не розмовляв уже кілька місяців.

Нещодавно Інна, повертаючись з інституту, біля станції метро помітила ветерана війни. Біля нього лежала плашка з орденами та медалями, його нагородами, які він заслужив на війні. Він продавав їх, щоб купити собі хоч якусь їжу. Вона підійшла, витягла все з гаманця і віддала йому зі словами: «Візьміть, це все, що в мене є, але не продавайте свою честь і доблесть за гроші людям, які цього не гідні». Він розплакався, взяв гроші, зібрав ордени в долоні і поцілував їх, а потім тихо крізь сльози промовив: «Дякую, дочко...».

У такі моменти мені здається, що я зможу змінити світ. Вони дають мені надію.

Робімо одне одному маленькі приємності. Від цього не лише наші душі, але й увесь світ стане світлішим і добрішим.

Підготувала
Олена Котлярова

СІМ ХРИСТІЯНСЬКИХ ПРИКРАС

1. Сам Бог. «Бо окраса їхньої сили – то Ти, а Твоєю зичливістю риг наш підноситься» (Псал. 89:18). «Стане Господь Саваот того дня за прекрасну корону, і за пишний вінок для останку народу Його» (Ісаї 28:5, порівн. Ісаї 60:19). Що може ліпше прикрасити нашу духовну біографію, ніж усвідомлення того, Хто такий Бог, і того, що Він називає нас Своїми дітьми?

2. Характер Божий у нас. «І ти станеш короною слави (давн.-євр. *тиф-ара* – "прикраса") в Господній руці й діячем царства в долоні Бога свого!» (Ісаї 62:3). Немає гарнішої прикраси для християнина, ніж Творець, Котрий живе в ньому і змінює його внутрішнє єство. «Бо як прилягає цей пояс до стегон чоловіка, так притвердив Я до себе весь Ізраїлів дім та весь Юдин дім, – говорить Господь, – щоб стали народом Мені і йменням, і хвалою та пишнотою...» (Єрем. 13:11).

Богородібний, лагідний характер – це справжня краса, яка не тьмяніє з роками. Цими якостями повинні володіти і жінки. «Краса – то омана, а врода – марнота, жінка ж богобоязна – вона буде хвалена!» (Прип. 31:30). Апостол Павло в Новому Завіті додає: «Так само й жінки нехай одягаються скромно, з соромливістю та розсудливістю, хай прикрашають себе не заплітанням волосся, не золотом, не перлами, не коштовним вбранням, а добрими ділами, як це й належить жінкам,

що присвятили себе побожності» (1 Тим. 2:9, 10). Справді, що може більше прикрасити душу християнина, ніж «Христос у вас, надія слави!» (Колос. 1:27)?

3. Свобода. «Жінок Мого народу – з приємного дому її виганяєте кожну, з дітей славу Мою ви берете навіки» (Мих. 2:9). Згідно з контекстом розділу, найімовірніше, йдеться про позбавлення волі.

Проте найцінніше, що Бог дав розумній людині під час створення, – це свобода вибору, і немає нічого більш згубного і руйнівного, ніж забрати це право в людини.

4. Послух батькам. «Послухай, мій сину, напучення батька свого, і не відкидай науки матері своєї, – вони-бо хороший вінок для твоєї голови, і прикраса на шию твою» (Прип. 1:8, 9). Для сина і дочки немає більш вишуканої прикраси, ніж слухатися тих, хто їх щиро любить і чий досвід незрівнянно багатший за їхній власний. У книзі Приповістей Соломон стверджує: «Корона для старших – онуки, а пишнота (знову давн.-євр. *тиф-ара* – "прикраса") дітей – їхні батьки» (Прип. 17:6).

5. Покора дружин чоловікам. «Хай окрасою для них буде не зовнішнє, не заплітання волосся та навішування золота чи прикрашання одягу, а прихована сердечна людина, в нетлінності лагідного і мовчазного духа, що є дорожчим перед Богом. Бо так

колись і святі жінки, котрі надіялися на Бога, прикрашали себе тим, що підкорялися своїм чоловікам» (1 Петра 3:3-5).

Значущість цієї заповіді внаслідок впливу фемінізації втрачена. Слід зазначити: багатовікова деспотичність чоловіків негативно вплинула на стосунки, проте це не скасовує Божу заповідь про добровільне підпорядкування дружини. Це прикраса жінки! Роль глави сім'ї та лідера належить чоловікові. Інакше, стаючи головою, жінка переймає і жорсткі чоловічі якості, які позбавляють її жіночності та ніжності.

6. Досвід сивини. «Окраса юнацтва – їхня сила, а пишність старих – сивина» (Прип. 20:29). Не всі сиві люди мудрі, але сивина найчастіше свідчить про зрілість і досвід. Чоловіки, не соромтеся свого досвіду.

7. Добрі християнські вчинки. «Не кради, але постійно виявляли всіляку добру відданість, щоб у всьому вони були прикрасою вчення нашого Спасителя, Бога» (Тита 2:10). Слово, перекладене як «прикраса», на давньогрецькій звучить «космео», що означає «довести до ладу, влаштовувати, прибирати, поправляти, прикрашати». Ось що є для християнина справжньою прикрасою – вірність у всьому Божому Слову.

Ігор Корещук

ОБІЙМИ МЕНЕ

Дівчина була в поганому настрої. Усе наче повстало проти неї, усе драгувало. Від неї багато вимагають у школі, вдома, ще й мама вже вкотре читає їй нотації.

Дочка насупилася ще більше.

Потім, дивлячись мамі прямо в очі, голосно промовила:

– Матусю, мені вже набридли твої повчання. Чому натомість міцно не обіймеш мене? Мені більше хотілося б відчувати твою ласку, аніж слухати твої поради.

Матір дуже здивувалася. Очі дочки благали обіймів.

Непевним голосом і майже з плачем мама сказала:

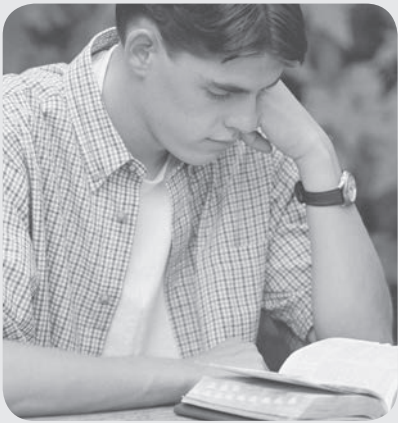
– Хочеш... ти хочеш, щоб я тебе обійняла? Знаєш, я теж хочу, щоб ти мене обняла...

Вони обнялися зі сльозами радості в очах.

Кожний з нас потребує втіхи та розради, конкретного вияву любові. Проте часто ми поводимо себе надто стримано, і ховаємо наші справжні почуття за холодною й суворою маскою, боячись виставити напоказ наші «слабкості».

Утім тільки тепло серця може врятувати нас від великого холоду нашої епохи.

РАНОК З БОГОМ ■

Чому так важливо вранці проводити час із Богом?

Існує два види пізнання Бога: прийняття і зміни.

Прийняття. Буває, що протягом дня ми не змогли впоратися із чимось і тільки ввечері розуміємо, чому так сталося. Розгорнувши Біблію, ми знаходимо, як варто було діяти (наприклад, стримати свій язик, допомогти іншому в біді, виявити смирення). Зробивши висновки ми приймаємо Боже керівництво.

Зміни. Ісус говорить: «Справді блаженні ті, що слухають Боже слово і бережуть його!» (Луки 11:28). Прокинувшись уранці й прийшовши до Бога за керівництвом, ми готуємо себе до прийдешого дня, тому в найвідповідальніший момент будемо готові вчинити правильно. У такий спосіб ми змінюємо своє життя вчасно і згідно з Божими настановами.

Для того щоб стати переможцем, потрібно вранці підготувати себе до перемоги, поспілкувавшись із Тим, Хто наперед знає, що нас чекає протягом дня.

■ НЕЗНАЧНА ДРІБНИЦЯ, ЯКА ДІЄ З ПОСТІЙНІСТЮ

У записках Вольтера збереглася фраза: «Для великих справ необхідна невтомна постійність». Що це означає? Ви самі з легкістю відповісте на це запитання, якщо згадаєте, скільки разів ви мріяли і навіть бралися за грандіозні звершення: схуднути (сісти на дієту, зайнятися спортом), вивчити англійську, кинути палити, перестати спізнюватися, вести щоденник... І скільки із цих справ було доведено до логічного завершення? Чого не вистачило – грошей, часу, сил? Терпіння і постійності! Ось без чого не досягти життєвих цілей, без чого навіть найприземленіші мрії не здійснюються.

І навпаки, якщо погортати сторінки історії, ми за кожним значним відкриттям і досягненням неодмінно виявимо особистостей, які своєю копійкою та постійною працею досягали висот, наполегливо крокуючи до мети. Таблиця Менделєєва й лампочка Едісона, полярні експедиції Амундсена й Скотта, словник Володимира Даля й літак братів Райт – усі ці та ще безліч інших відкриттів і звершень міцно стоять на фундаменті невтомної постійності. Очевидно, тому Бальзак назвав

цю якість основою чесноти та вищим проявом сили. А в чилійського Червоного Хреста, починаючи з 1923 року, існує навіть нагорода за вислугу років, яка називається «Хрестом постійності».

Наскільки вам притаманна постійність? Напевно, це непросте запитання для молоді. Юнаки та дівчата азартні, нетерплячі й, на жаль, часто непостійні. Можливо, незважаючи на тотальний дефіцит вірності, стабільності, настав час з'явитися такому поколінню, яке візьме на себе сміливість бути постійним у кожному доброму починанні. Адже без стабільного зусилля нам не здолати ні економічні проблеми, ні «хвости» з англійської, ні навіть бур'яни на власній грядці. Так само нам не вдасться завоювати довіру друзів, прихильність начальника та повагу ворогів. Так, так, саме так! «Постійність вселяє більше довіри, ніж таланти та досягнення», – слід задуматися над цим висловом Віпла. І якщо він запалив вас рішучістю, спробуйте ще раз почати нове життя, проявляючи постійність.

Біблія пропонує низку порад.

Перш ніж почати будь-яку справу,

«підрахуйте витрати». Дайте для себе відповідь на просте запитання: чи зможете ви довести почате до кінця?

Прийміть рішення та пообіцяйте його виконати, найкраще – при свідках. Словом, спаліть мости до відступу.

«Вірний у найменшому – і у великому вірний» (Луки 16:10). Навчіться постійності в справах, які вам під силу, підвищуючи поступово планку. Вам потрібні не авантюри, а стабільний результат.

Наберіться терпіння, будьте готові діяти через «не хочу». Це не просто, але якщо дивитися вперед, на обрану вами мету, то ви зможете Божою силою досягти успіху.

І нехай ваша мета буде гідною, неминущою, славною. Нехай вона буде приємна Богові. Тоді у вас з'явиться великий Союзник в особі Бога, тому що «ніщо так високо не цінується в очах Божих, як постійна і безперервна вірність Йому в усьому» (Ф. Бекон).

Володимир Ш.

Не святкуйте Різдво без Ісуса! ■

Уявіть, що ви святкуєте свій День народження й запросили гостей. Ви зробили усе від вас залежне, щоб догодити їм: щедрий стіл, декор, гарна музика. Гості зійшлися і з радістю користуються всім, що ви для них приготували, спілкуються між собою, але ніхто навіть не згадав про ваш День народження – справжню причину зустрічі. Вас не вітають, не дарують вам подарунки, не бажають довгих щасливих років і навіть не подякували за запрошення в кінці. Ви скажете: такого не може бути, це вже занадто. Таких гостей не варто запрошувати.

Думаю, що ваше обурення безпідставне, та чи не нагадає вам ця уявна ситуація святкування Різдва?

Уважно придивіться, святкуючи народження Ісуса, чи багато людей згадують про Нього, вшановують Його, дякують Йому? Для одних

Різдво – це можливість зібратися родиною, для інших – це найкращий сезон заробляння грошей, для третіх – привід повеселитися.

Хотів би звернутися до всіх, хто вважає себе християнином: якщо ви вірите, що Ісус – це не міфічна особа, а реальний і живий Господь, то як ми можемо святкувати Різдво не відводячи Христу належне місце на святкуванні? Ось пропозиції щодо правильного святкування Різдва, впевнений, що це сподобається Імениннику.

1. Прочитайте у родинному колі уривок зі Святого Письма про народження Спасителя. Наприклад, Луки 2:1-14.

2. Запитайте себе: чи справді ви вірите в Ісуса як Бога, Котрий залишив Свій небесний престол, аби стати Людиною і померти на хресті заради нашого спасіння? Якщо так, то яке місце Він займає у вашому

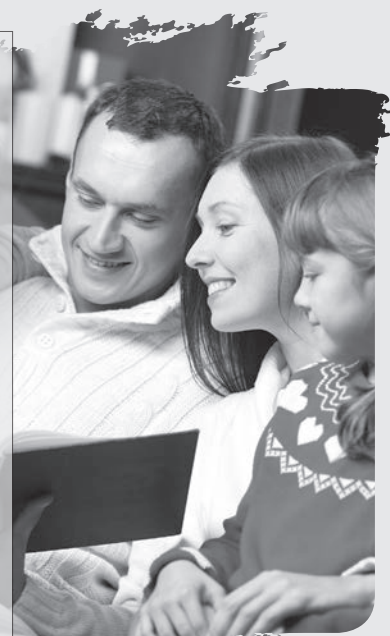
особистому житті? Ви сприймаєте Його, як Бога якого треба слухатися, чи як Бога, Яким можна маніпулювати заради виконання власних бажань?

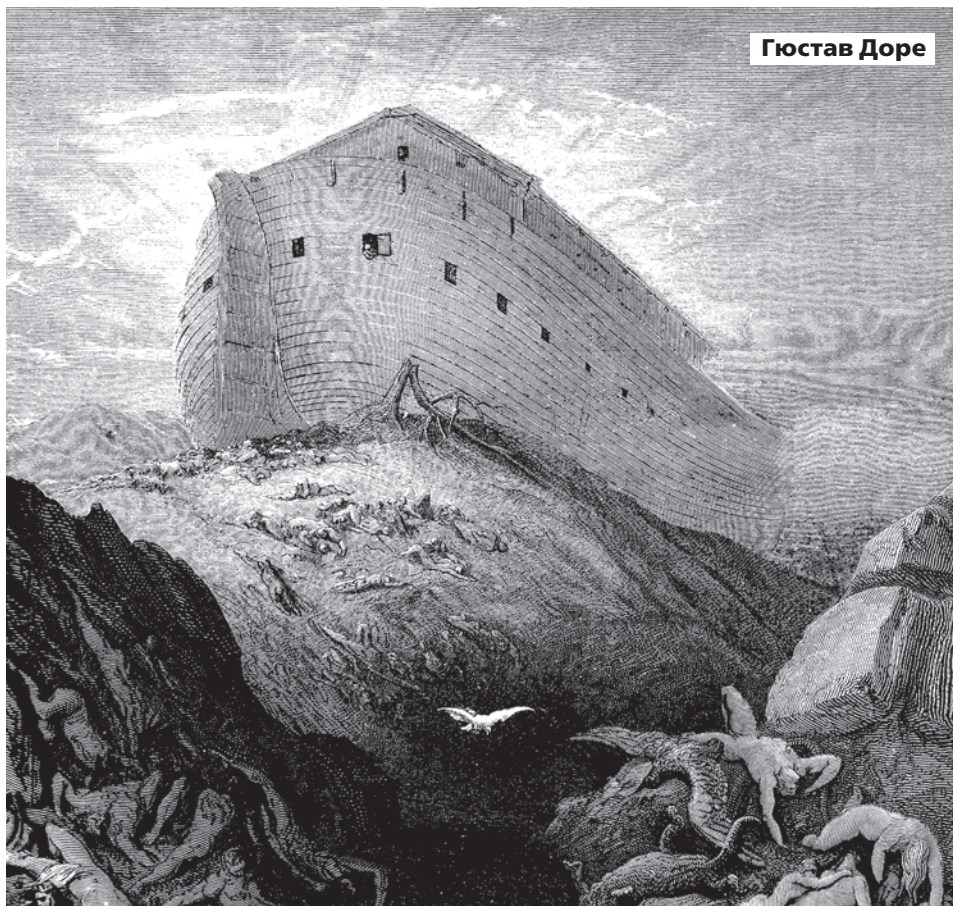
3. Подякуйте Господу у щирій сердечній молитві за спасіння. Він приготував для вас небесні оселі й обіцяв повернутися, щоб ви жили вічно, щасливо та радісно.

4. Відвідайте церкву, де ви зможете ще більше почути про благословення Різдва.

«І життя з'явилося, і ми побачили, і свідчимо, і сповіщаємо вам вічне життя, яке було в Отця і з'явилося нам» (1 Івана 1:2).

Костянтин Гончаров

Гюстав Доре

КОЛИ ХМАРИ НАПОВНЯТЬСЯ

«„Зі мною такого не може статися“ – це фраза номер один у списку славнозвісних останніх слів» (Девід Кросбі).

«Оце так-так, листопад – не найласкавіший місяць», – подумав я, коли, промокнувши до нитки, зайшов у теплий офіс, вмовився в зручне крісло й під завивання вітру набирив на клавіатурі закоцюблими пальцями ці рядки... А були ж часи, коли дощів узагалі не було – ні листопадових, ні травневих, ні кислотних, ні грозових! Не існувало й багатьох речей, до яких ми сьогодні так звикли: парасольок і гумових чобіт, сонцезахисних окулярів і зволожувальних кремів, оранжерей і критих стадіонів...

"А до чого тут все це?" – здивовано запитаєте ви. "А для чого все це потрібно?" – не менш здивовано запитав би будь-хто. Хоч ні, був один, котрий не поспішав ставити запитання, однак прославився дивними справами. "Авантюрист", – сказали б сьогодні. Ненормальним його вважали і сучасники. Цей чоловік щодня працював на будівництві, яке з самого початку здавалося безглуздою тратою коштів і сил. Над ним насміхалися навіть діти.

Удосвіта цей чоловік уже був на ногах. Займався будівництвом. Навіть більше: долучив до цієї справи всю сім'ю! І не день працював, і не місяць, а 120 років поспіль. У СРСР це б назвали «будівництвом століття», а в США – занесли б до «Книги рекордів Гіннеса».

У ті часи люди жили по 700-800 років, і це вважалося нормою. Їх

дивувала не тривалість будівництва, а сам об'єкт. Дивним було все: і масштаби, і призначення, і розміри. Споруда сягала приблизно 135 метрів завдовжки та близько 22 метрів завширшки. А висотою вона була як сучасна п'ятиповерхівка.

Трипалубна споруда призначалася для багатоденного океанського плавання сім'ї головного будівельника та всіх охочих у строкатій компанії інших «пасажирів» – тварин.

Якщо вас хтось запитає, чи знаєте ви, коли люди почали подорожувати морем, можете сміливо відповідати, що перший морський круїз із ретельною підготовкою блискуче здійснив чоловік на ім'я Ной. Це саме він терпляче зносив глузування, будуючи перше чудо первісного суднобудівництва – дерев'яний корабель грандіозних розмірів, названий ковчегом. Ной від початку знав, що через 120 років, коли на землю піде перший дощ, його судно, яке височіло на рівнині й викликало в усіх подив, підніметься на хвилях і попливе...

Яким буде перший дощ, Ной міг лише здогадуватися. Справді, у ті часи на Землі не було дощу (див. Бут. 2:5, 6). І мені легко уявити собі цих кепкунів. Вони складали більшість, їхня розсудливість, напевно, ґрунтувалася на тезі: «Дощу не буде, тому що його досі не було і просто не може ніколи бути». Однак чомусь правда виявилася на боці Ноя, а не переважної більшості.

В. Шишков

НЕЖНЫЕ СЛОВА

То ли мы сердцами остываем,
То ль забита прозой голова,
Только мы все реже вспоминаем
Светлые и нежные слова.

Словно в эру плазмы и нейтронов,
В гордый век космических высот
Нежные слова, как граммофоны,
Отжили и списаны в расход.

Только мы здесь, видимо, слукавили
Или что-то около того:
Вот слова же бранные оставили,
Сберегли ведь все до одного!

Впрочем, сколько человек ни бегаёт
Средь житейских бурь и суеты,
Только сердце все равно потребует
Рано или поздно красоты.

Ведь не зря ж оно ему дается!
Как ты не толкай его во мглу,
А оно возьмет и повернется
Вновь, как компас, к ласке и теплу.

Говорят, любовь немногословна:
Пострадай, подумай, раскуси...
Это все, по-моему, условно,
Мы же люди, мы не караси!

И не очень это справедливо –
Верить в молчаливую любовь.
Разве молчуны всегда правдивы?
Лгут ведь часто и без лишних слов!

Чувства могут при словах отсутствовать.
Может быть и все наоборот.
Ну, а если говорить и чувствовать?
Разве плохо говорить и чувствовать?
Разве сердце этого не ждёт?

Что для нас лимон без аромата?
Витамин, не более того.
Что такое небо без заката?
Что без песен птица? Ничего!

Пусть слова сверкают золотинками,
И не год, не два, а целый век!
Человек не может жить инстинктами,
Человек – на то и человек!

И уж, коль действительно хотите,
Чтоб "звенела счастьем" голова,
Ничего-то в сердце не таите,
Говорите, люди, говорите
Самые хорошие слова!

Э. Асадов

ЗВІЛЬНЕННЯ

Знову й знову ви намагаєтесь впоратися зі своєю проблемою і всі спроби зводяться нанівець? Вас пригнічує почуття залежності від їжі, кави, сексу, таблеток, сигарет, алкоголю, наркотиків тощо? Як знайти свободу від залежності? У багатьох випадках вам не обійтися без допомоги фахівців. Проте жоден з них не зробить того, що ви самі можете зробити для себе. Ось сім кроків, які допоможуть вам у цьому.

Крок 1. Фізичні навантаження. Енергійна ходьба, плавання чи прогулянка на велосипеді допоможуть фізично відсторонитися від спокуси. Фізичні вправи сприяють виробленню ендорфіну, так званого гормону щастя. Вони допомагають вам стати енергійними та пом'якшують вплив стресу, що провокує розвиток залежності.

Крок 2. Практикуйте позитивне мислення. Здорова самооцінка допоможе вам усвідомити свій потенціал, а не концентруватися на недоліках. Частіше нагадуйте собі про свої таланти та здібності. Не нарікайте на себе. Прокидаючись уранці, подивіться на себе в дзеркало і скажіть: «Я люблю себе таким, який я є. З Божою допомогою я обов'язково впораюся з усіма своїми слабкостями, переживаннями та спокусами!».

Крок 3. Спокій духу. Бентежність і переживання змушують вас повертатися до поганих звичок. Почуття вдоволення може заспокоїти цю внутрішню тривогу. Коли ви відчуваєте себе засмученим, читайте Псалом 22 і зосередьте свої думки на зелених пасовищах і тихих водах, які Бог обіцяв вам.

Крок 4. Розвивайте силу волі. Сила волі – найкращий інструмент у спробі відмовитися від шкідливих

звичок. Це здатність говорити «ні», коли це необхідно. «В Законі Господнім його насолода» (Псал. 1:2).

Крок 5. Дотримуйтеся позиції «Я можу...». Звісно, без Бога ми нічого не можемо. Проте варто розуміти, що здатність позбутися поганої звички значною мірою залежить від вашого ставлення. Якщо ви по-справжньому вірите, що можете це зробити, у вас більше шансів досягти успіху.

Крок 6. Просіть Ісуса про силу. Хоч у вас і є бажання звільнитися від залежності, пам'ятайте, що силу для цього ви можете отримати тільки згори.

Тримайтеся за обіцянку: «Усе можу в Тому, Хто мене зміцнює, – в Ісусі Христі» (Филп. 4:13).

Н. Ньюболл

НА ШЛЯХУ ДО РОЗУМІННЯ БЛАГОДАТІ

У 13 років Лютер цілком опанував програму початкової школи. Учитися в наставника із ферулою вже було нічому. На той час юний Мартін, попри мрійливість і заглибленість у себе, виявив здібності до науки, чим потішив серце батька – Ганса Лютера. Хоч по батьківській лінії в родині не було освітньої традиції (батьківський рід походив із селян), однак по матері, в родині Ліндеманів, що належали до заможних бюргерів, освіта не була чимось незвичним. Йоганн і Каспар, два сини старшого брата матері, навчалися в університеті. Один вивчав популярну в той час юриспруденцію, а інший – медицину. Обидва досягли успіхів у кар'єрі. Тому Ганс Лютер, спостерігаючи за успіхами власного сина, прагнув і своєму нащадку дати достойну освіту, яка б відкрила йому можливість не лише вибитися в люди, але й забезпечила гідну старість батьків. Тому після закінчення школи в Мансфельді було вирішено відправити учня до Магдебурга, у школу, яка б підготувала Мартіна до вступу в університет.

Отже, 1497 року 14-річний Лютер, якому батько дав лише пару черевиків і кілька мідиць, прибув до Магдебурга. Дістатися міста, можливо, пішки, хоч місто знаходилося майже за сто кілометрів від Мансфельда.

Магдебург – одне з великих міст Саксонії, столиця архієпископства з багатьма реліквіями. До однієї з них, гробниці Оттона Великого, щороку прямували натовпи паломників. У Магдебурзі було дві школи, які забезпечували підготовку до університету. Ці школи називали латинськими. Латинські школи у Німеччині почали засновувати ще зі XII–XIII століття. Вони з'являлися внаслідок того, що саме в цей час відбувалося стрімке зростання міст, розвиток торгівлі. Бюргерство й купецька верхівка, відчуваючи потребу у професійно орієнтованій освіті, активно допомагали коштами для заснування шкільних закладів. Особливо результативно процес створення нових шкіл відбувався в економічно активних регіонах Німеччини і, насамперед, у ганзейських містах. Нові школи, так звані Stadt oder Ratschulen, частково перебували в підпорядкуванні не церковних інституцій, а міської влади, що мала турбуватися про приміщення й матеріальне забезпечення навчального процесу. І хоч для відкриття подібної школи все ж необхідно було заручитися дозволом місцевого духовенства, а іноді – архієпископа або ж самого Папи, проте це явище знаменувало початок ліквідації церковної монополії на шкільну освіту.

Щоправда, церква й надалі продовжувала контролювати школи, затверджуючи кандидатури вчителів (вчителів обирали тільки із кліриків). Оскільки навчання у школі вели винятково латинською, то ці школи називали латинськими. Окрім латинської граматики й комплексу теологічних дисциплін, викладали арифметику. Однак викладання арифметики нерідко обмежувалося лише вирахуванням церковних свят. Проте латинські школи, охоплюючи предмети тривіума, давали можливість випускнику бути зарахованим до університету.

Поряд із латинськими існували також так звані німецькі школи (deutschen Schulen), їх ще називали школами письма та рахунку, оскільки навчання велося німецькою мовою і головним їхнім завданням було навчити простому рахунку та письму. Хоч ці школи не надавали доступу до університетів, адже мали обмежену програму, однак наприкінці Середньовіччя вони здійснили якщо не переворот у справі освіти, то суттєво поліпшили її становище. Багато дослідників констатують високий рівень освіченості в німецьких містах.

Відомо, що батько Лютера мріяв про юридичну кар'єру для свого сина. Тому Мартін вступив саме до латинської школи, яких у Магдебурзі було дві. Однією опікувалися францисканці, а іншою – лолларди. Саме до школи лоллардів і вступив Лютер. Лоллардами в народі називали ченців-августинців, які відмовилися від схоластики, а свою проповідь і діяльність вибудовували «на простому, не обтяженому розмірковуваннями богослануванні». Їхні ідеї живилися від явища, яке історики назвали «релігійним Ренесансом». Релігійний Ренесанс – це масовий рух, що охопив усі країни Західної Європи наприкінці XV століття. Тогочасні вищі церковні ієрархи, які були зайняті фінансовими справами, політикою, гуманізмом і Відродженням, виявили надто далекими від розуміння духовних потреб парафіян. Тому суспільство, не отримуючи відповіді на найнагальніші духовні запити, почало самостійно шукати Бога. Селяни й міщани, купці та знать організовувалися у релігійні братства, які називали «братами спільного життя».

Релігійно-філософською основою руху були ідеї німецьких і нідерландських мистиків руху «нового благочестя». Брати добровільно відмовлялися від майна на користь громади, жили разом і майже в усьому дотримувалися статутів чернечого ордену. Проте вони не поривали зі світом і не зв'язували себе чернечькими обітницями. Їхнім ідеалом була ранньохристиянська Церква і «наслідування Христу». Тому «брати спільного життя» брали під свою опіку лікарні, доглядали за хворими, допомагали

сиротам, поширювали релігійну літературу. Перше таке чоловіче братство було засноване у Нідерландах Герардом Грооте у місті Девентер, і незабаром його вплив поширився на всю Німеччину.

Особливою сферою піклування братів було виховання дітей і шкільна освіта. Для шкіл вони збирали гроші, друкували книжки, наймали вчителів. У навчальному процесі брати орієнтувалися на ідеали раннього християнства й використовували гуманістичні надбання, що коринилися в античності. Ось до такої школи, піклувальниками якої були «брати спільного життя», і вступив Мартін Лютер.

У Магдебурзі Лютер почав забувати жахіття початкової школи й відчув душевне людське тепло. Жив він у Пауля Мосхауера, офіціала архієпископської церкви, уродженця Мансфельда, та навчався у школі, де панували принципи товариства «братів спільного життя». Піклувальники школи та вчителі були ревними проповідниками, які вже тоді докладали зусиль для покращення суспільства й церкви. Назавжди Мартін запам'ятав приклади особистого благочестя, подвижництва і навіть аскетизму братів. Найбільше школяра вразив випадок, свідком якого він був і який красномовно характеризує один із виявів «релігійного Ренесансу». Тоді на вулиці Мартін зустрів князя Ангальтського, який у старому одязі францисканця йшов після збирання милостині та, «як осел, ніс мішок із хлібом, згинаючись під його тягарем до землі. А поряд з ним крокував його побратим, без жодного вантажу, щоб благочестивий князь являв собою світу найвищий приклад безпросвітної, неспокоїної святості». І далі він додає, що князь не лише показував на людях свій духовний подвиг, але й у монастирі нарівні з усіма братами виконував усі інші роботи. «І так він постоїв, пильнував уночі, бичував себе, що виглядав як смерть – шкіра й кістки». Ця подія глибоко запала в душу Лютера. Вона наочно підтвердила те, чого навчали із церковних амвонів – спасіння не є даром, його треба заслужити через відмову від задоволень, власною аскезою, умертвінням плоті. Лютер пізнавав ці постулати не лише теоретично. Як учень школи «братів спільного життя», Мартін і сам повинен був ходити з простягнутою рукою й просити милостину, яку потім громада розподіляла на користь бідних.

Дістатися невідомо, чому, але через рік Лютер покинув Магдебург і прийшов додому в Мансфельд. Цей крок не сподобався батькові, який був переконаний, що синові необхідно продовжити навчання. Тож Мартін незабаром (1498 р.) був записаний у матрикули відомої на всю Саксонію тривіальної школи св. Георгія міста Айзенаха.

Айзенах був обраний не випадково. Хоч місто знаходилося значно далі, ніж Магдебург, але це було рідне місто матері, тут жили її численні родичі. У багатодітній сім'ї одного із них, Конрада Гуттера, Мартін на деякий час оселився. Незабаром юний Лютер почав отримувати й перші заробітки. Заможний бюргер Генріх Шальбе найняв Мартіна приватним учителем для свого молодшого сина. Окрім домашніх занять, в обов'язки Мартіна входило супроводжувати хлопця до школи. За це Лютер отримував невелику платню й можливість регулярно обідати в домі міщанина. Своїми невеликими заробітками Лютер був зобов'язаний шляхетній патриціанці Урсулі Котта, родичці Генріха Шальбе. Це саме вона одного разу помітила талановитого юнака «з прекрасними живими і розумними очима» чи то у церковному, чи то у вуличному хорі школярів і одного холодного вечора запросила змерзлого і голодного юнака до свого будинку. Патриціанська сім'я Котта на початку XVI ст. переживала складні часи. Адже це був час стрімкого розвитку капіталістичних відносин, коли змінювалася економіка. Старовинні шляхетні роди занепадали, втрачали маєтки й кошти. Натомість збагачувалися лихварі, купці, нове дворянство. Не встигала за новим життям і шляхетна родина Котта. Утіху давала релігія. Частими гостями у їхньому будинку були францисканці, які своєю проповіддю любові, судного дня і розплати для тих, хто активно

збирав скарби на землі, потішали не лише серця розорених, але й запам'яталися Мартіну Лютеру. Одночасно Мартін відкрив для себе інший світ – світ тепла людських стосунків, яке випромінювала Урсула Котта. Тут він уперше зрозумів значення сім'ї, роль жінки й матері, значення батьківської любові, якої він раніше не знав. Тут він познайомився з товариством освічених міщан, чистих гостей Урсули. Як зазначає Е. Соловйов, у будинку покровителів Лютер вперше «зіткнувся зі світом усталеної міської культури», а в його душі прокинулося відчуття витонченого, він самостійно опанував флейту й лютню, брав уроки музики у Йоганна Брауна.

Але новий світ стосунків не вирішував проблему бідності Мартіна. Хоч школяр трохи і заробляв, але після сплати за житло грошей практично не залишалося. Батько майже не допомагав – не мав можливості через фінансову скруту. Тому Лютер в Айзеназі був змушений заробляти на їжу співом під вікнами міщан. Це не було чимось дивним для школяра, а нормальним явищем і загальноприйнятою шкільною практикою, через яку проходив кожен шукач знань. Учні збиралися невеликими групами і ходили від будинку до будинку, збираючи пожертви у вигляді шматків хліба. Мартіну, який мав гарний голос, музичний слух, приємне одухотворене обличчя, майже завжди вдавалося розчулити серця міщан, і його торбинка часто наповнювалася щедротами бюргерів. 1530 року Лютер ностальгічно згадував: «Я також був одним із таких підлітків, які співали заради шматка хліба і випрошували хліб біля дверей, особливо в Айзеназі...».

Як і більшість шкіл, починаючи із доби Каролінгів, тривіальна школа Айзенаха перебувала під наглядом церкви, і навчання велося в руслі підготовки кліриків для церкви. Хоч граматику традиційно викладали за підручником Доната, написаного ще у IV ст., проте методика базувалася на нових принципах. Учні не примушували зазвичай граматичні правила, а пропонували їм самостійно відкривати філологічні закони. Цей метод викликав зацікавленість латиною і сплеск інтересу до гуманітарних наук. Еразм Роттердамський, який вивчав граматику за таким самим принципом, говорив, що завдяки цьому методу зумів проинятися самим духом латини. Відрізнялося і ставлення до учнів. Ректор школи Йоганн Требоній, коли заходив до аудиторії, знімав головний убір, визнаючи, що перед ним сидять майбутні церковні діячі, бургомістри, вчені. Лютер, який жажливо втомився від зубріння й механічного заучування латини у попередніх школах, із цікавістю почав вивчати латинську поезію, досліджувати правила складання віршів, робити граматичні вправи.

Отже, що таке диктат закону, Лютер знав зі свого гіркого досвіду дитинства, у якому не було місця для материнської ніжності та батьківської доброти. Бог здавався далеким, таким, що вимагає жорсткої аскези та прагне покарати за найменший гріх. Що таке благодать, Лютер дізнався на досвіді доброти Айзенаха. Відчувши тепло людських стосунків, слухаючи наповнені любов'ю проповіді францисканців, Лютер вперше почав усвідомлювати, що крім Закону, є ще й благодать, Божа милість, яку неможливо купити чи заслужити, але яку Бог дає задарма, так як це робила Урсула Котта для бідного й невідомого школяра.

Петро Котляров
кандидат історичних наук, доцент

ТВ-програма на грудень (04.12 – 10.12)*

НЕДІЛЯ
4 грудня

06:00 Інша сторона
06:40 Мозаїка батьківства
07:00 Біблія продовжує говорити
07:30 2Я – 1 життя
08:20 Guten Morgen
08:30 Сила одного
09:00 Так промовляє Біблія
09:30 ...є Любов
10:00 Готовим вместе
10:20 Мозаїка батьківства
10:40 Диагноз: здоров'є
11:00 Народ Біблії: вчера, сьогодні, завтра
11:40 Філософський камінь
12:00 Богослужение в храме на Подоле
13:20 Музична скринька
14:10 ЛоМастер
14:30 Стиль жизни
15:00 Малюваки
15:20 Біблія продовжує говорити
15:50 Сила одного
16:20 Дорогами християнства
17:00 ДЖЕМ
18:00 Стиль жизни
18:30 ...є Любов
19:00 Диагноз: здоров'є
19:30 Так чи інакше
20:30 Мозаїка батьківства
21:00 Вісті надії
21:30 Філософський камінь
21:50 Удивительный мир Библии
22:40 Так промовляє Біблія
23:00 Удивительные факты
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Сила одного

ПОНЕДІЛОК
5 грудня

06:00 Я и мой характер
06:20 Дорогами християнства
07:00 Ранок надії
08:00 Детонация
08:30 Готовим вместе
08:50 Guten Morgen
09:00 Ранок надії
10:00 Сила одного
10:30 Мессия: объективные доказательства
11:00 Ранок надії
12:00 Великие пророки Библии
12:30 В гостях у Клиффа Гольдштейна
13:00 Удивительный мир Библии
14:00 Малюваки
14:20 ДЖЕМ
15:10 Иудаизм и христианство
15:40 Диагноз: здоров'є
16:00 Удивительные факты
17:00 Біблія продовжує говорити
17:30 Так чи інакше
18:30 В гостях у Клиффа Гольдштейна

19:00 Є проблема
19:40 Мозаїка батьківства
20:00 Познаем истину
21:00 Вечірні історії
21:10 Детонация
21:40 Вопрос служителю церкви
22:00 В контексті
23:10 Інша сторона
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Богослужение в храме на Подоле

ВІВТОРОК
6 грудня

06:00 ЧП+
06:15 Познаем истину
07:00 Ранок надії
08:00 Детонация
08:30 Готовим вместе
08:50 Guten Morgen
09:00 Ранок надії
10:00 Диагноз: здоров'є
10:30 Мозаїка батьківства
11:00 Ранок надії
12:00 Великие пророки Библии
12:30 В гостях у Клиффа Гольдштейна
13:00 Музична скринька
14:00 В гостях у Добрячка
14:20 Дорогами християнства
15:00 Так промовляє Біблія
15:30 Вопрос служителю церкви
15:50 Вісті надії
16:10 Є проблема
16:40 ЧП+
17:00 В контексті
18:00 В гостях у Клиффа Гольдштейна
18:30 Детонация
19:00 О чем говорят женщины
19:30 Помолитесь за меня **прямий ефір**
20:20 Стиль жизни
20:50 Вечірні історії
21:00 Удивительные факты
22:00 Сила одного
22:30 Є проблема
23:00 Помолитесь за меня
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Біблія продовжує говорити

СЕРЕДА
7 грудня

06:00 В контексті
07:00 Ранок надії
08:00 Детонация
08:30 Готовим вместе
08:50 Guten Morgen
09:00 Ранок надії
10:00 Помолитесь за меня
11:00 Ранок надії
12:00 Великие пророки Библии
12:30 В гостях у Клиффа Гольдштейна
13:00 ДЖЕМ
14:00 ЧП+

14:20 Народ Біблії: вчера, сегодня, завтра
15:00 Мозаїка батьківства
15:20 2Я – 1 життя
16:10 Помолитесь за меня
17:10 Удивительный мир Библии
18:00 В гостях у Клиффа Гольдштейна
18:30 Познавая непостижимое
19:10 Вісті надії
19:30 Ангели надії **прямий ефір**
20:20 Біблія продовжує говорити
20:50 Вечірні історії
21:00 Дорогами християнства
21:40 Мозаїка батьківства
22:00 ДЖЕМ
23:00 Ангели надії
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Філософський камінь

ЧЕТВЕР
8 грудня

05:45 Богослужение в храме на Подоле
07:00 Ранок надії
08:00 Детонация
08:30 Готовим вместе
08:50 Guten Morgen
09:00 Ранок надії
10:00 Ангели надії
11:00 Ранок надії
12:00 Великие пророки Библии
12:30 В гостях у Клиффа Гольдштейна
12:50 Удивительные факты
13:40 Стиль жизни
14:10 Дружболандия
14:30 Інша сторона
15:10 Народ Біблії: вчера, сегодня, завтра
15:50 ЛоМастер
16:10 Ангели надії
17:00 Вісті надії
17:20 Вопрос служителю церкви
17:40 ЛоМастер
18:00 Сила одного
18:30 Познавая непостижимое
19:00 В гостях у Клиффа Гольдштейна
19:30 Помолитесь за меня **прямий ефір**
20:20 Є проблема
20:50 Вечірні історії
21:10 2Я – 1 життя
22:00 Так чи інакше
23:00 Помолитесь за меня
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Так промовляє Біблія

П'ЯТНИЦЯ
9 грудня

06:00 Guten Morgen
06:10 Мозаїка батьківства
06:30 Біблія продовжує говорити

07:00 Ранок надії
08:00 Детонация
08:30 Готовим вместе
08:50 Guten Morgen
09:00 Ранок надії
10:00 Помолитесь за меня
11:00 Ранок надії
12:00 Великие пророки Библии
12:30 В гостях у Клиффа Гольдштейна
13:00 2Я – 1 життя
14:00 В гостях у Добрячка
14:20 Так чи інакше
15:10 Познаем истину
16:00 Помолитесь за меня
17:00 ДЖЕМ
17:50 Удивительные факты
18:40 В контексті
19:30 Счастливой субботы
20:20 Мессия: объективные доказательства
20:50 Вечірні історії
21:00 Ангели надії
22:00 Познаем истину
23:00 Счастливой субботы
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Інша сторона

СУБОТА
10 грудня

06:00 Вера. Человек. Судьба
06:30 ...є любов
07:00 Счастливой субботы
07:50 Так промовляє Біблія
08:20 В контексті
09:00 Музична скринька
10:00 Познаем истину
11:00 Сила одного
11:30 Богослужение в храме на Подоле **прямий ефір**
12:50 Біблія, як вона є
13:00 Ангели надії
13:30 Біблія продовжує говорити
14:20 Музична скринька
15:00 Богослужение в храме на Подоле
16:30 Мессия: объективные доказательства
17:00 Є проблема
17:30 Вопрос служителю церкви
17:50 Народ Біблії: вчера, сегодня, завтра
18:30 Інша сторона
19:20 Дорогами християнства
20:15 Так промовляє Біблія
20:45 Філософський камінь
21:00 Удивительный мир Библии
22:00 Вопрос служителю церкви
22:20 Я и мой характер
22:40 Вісті надії
23:00 Біблія продовжує говорити
23:30 5 хвилин для вічності
23:40 Мозаїка батьківства
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Так чи інакше

ЧТ 22:00

ДИВІТЬСЯ НАС

НА СУПУТНИКУ

SMART TV

ASTRA 4A

LG, PHILIPS, SAMSUNG

В КАБ.МЕРЕЖАХ

НА МОБ.ДОДАТКАХ

ВАШОГО МІСТА

IOS, ANDROID

0 800 30 20 20

Безкоштовно по Україні

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання та пропозиції

Вивчайте Біблію
разом з нами on-line на сайті
bible.ua

HOPE.UA

contact@hope.ua
a/c 36, Київ - 71, 04071 Україна

contact-hope

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до телепрограми.

23 грн*

Різдвянський концерт
«Ясли — Крест — Корона»

Дитячий ансамбль «Вдохновение» – «Что за благодать на землю пришла!» О. Крупська, О. Куриляк – «День Рождества». Е. Проценко, О. Черкасова – «Снег идет». З. В. Ильющенко, Т. Скрипкарь – «Святая ночь». О. Козунь – «Тихая ночь».

Мова: російська

67 грн*

В будущее — с надеждой

Ідея програми, що складається з десяти випусків, - щоб Ви разом з нами навчилися жити здоровим повноцінним життям. І щоб Ви були не тільки фізично здоровими, а й цілісними особистостями.

Мова: російська

*пожертвування

Замовити диски Ви можете за телефонами гарячої лінії або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

ПРО ТВОРЧИСТЬ
ТА РУКОДІЛЛЯ

Неділя 14:00

НЕЗРІВНЯНИЙ ПОДАРУНОК ■

Про що ви думаєте, прокидаючись у День свого народження?

Розплющивши очі рано-вранці й подякувавши Богові за ще один прожитий рік життя, я відразу ж захотіла дізнатися, що ж сьогодні скаже мені слово Господнє. Напевно, просто спрацювала звичка. З таким бажанням я прокидаюся щоранку. І день народження не був винятком. З особливим настроєм я відкрила на планшеті додаток Holy Bible і прочитала вірш дня: «Хорони Ти мене, як зіницю Свою, дочку ока, у тіні Своїх крил заховай Ти мене» (Псал. 17:8). Розмірковуючи над цими словами молитви Давида, я зрозуміла, що мені хочє сказати Бог, і була в захваті! Знаючи мою емоційну чутливість, мій дорогий Господь порадив мені цього дня молитися так само, як колись у давнину робив Його обранець, поет і псалмист. «Хорони Ти мене, як зіницю Свою», – молилася я, а в серці зріла ще одна молитва – молитва подяки. Адже не дарма Бог спонукав мене саме так звернутися до Нього сьогодні! Моєму Господу відомий стан моєї душі, адже саме Він закрив у мені здібність з особливою чутливістю передавати в поетичних рядках красу і сенс буття. «У тіні Своїх крил заховай Ти мене», – продовжувала молитися я, згадуючи, як не раз Бог захищав мою свідомість від зайвих тривог і переживань.

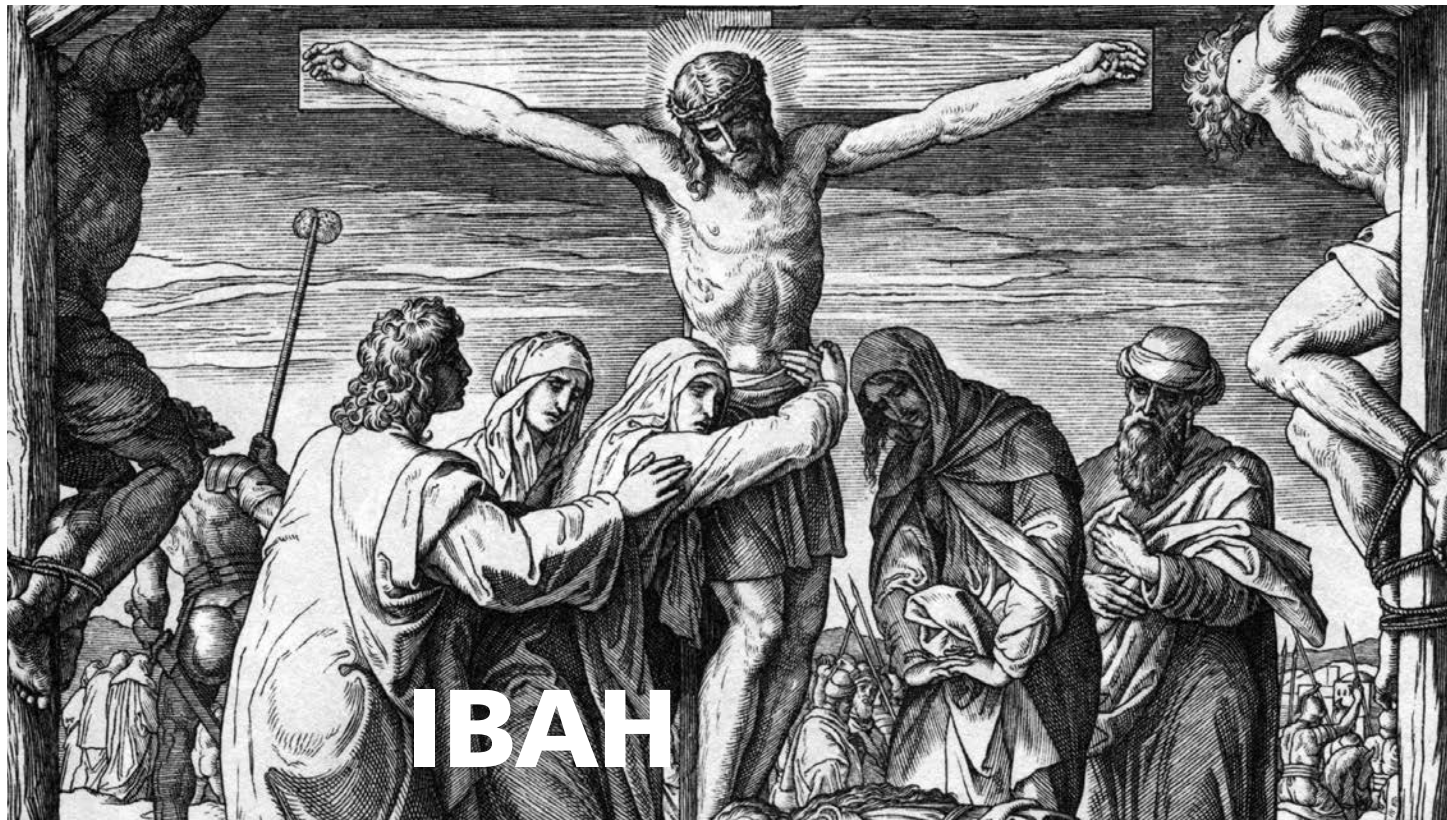
А ввечері того ж дня зрозуміла, яким незрівнянним подарунком були для мене ці дорожочіні слова з Біблії. У відповідь на мою молитву цими словами Давида Бог захистив мене від нападок сатани, який прагнув вивести мене з емоційної рівноваги. Та завдяки цьому Божому подарунку мені вдалося вийти переможницею із цієї спокуси.

Можливо, читаючи ці рядки, ви не відчуєте того, що й я. І це не дивно. Те, що є випробуванням для мене, для вас може бути дрібницею, не варто уваги, і навпаки. Ми всі різні, але, думаю, у Бога є що сказати саме вам. І нехай Його живе Слово буде незрівнянним подарунком для вас кожного дня вашого життя, і навіть у День народження!

Ангеліна Джерельська

ВОНИ БУЛИ ТОГО ДНЯ НА ГОЛГОФІ ■

Іван написав відомі рядки про Христа як про Сина Божого. Його опис Господа Христа, Котрий існував до створення світу, – один із найбільш глибоких тверджень, які тільки можна знайти в Євангеліях.

Євангеліст називає себе учнем, «якого любив Ісус» (Івана 13:23). І він завжди відповідав взаємністю на те добре ставлення, яким його обдаровував Господь. «Ми любимо Його, – писав він наприкінці свого довгого життя, – бо Він перший полюбив нас» (1 Івана 4:19).

Ми часто думаємо про Івана як про носія святого характеру, явленого нам у його посланнях. Проте ми забуваємо, що він не завжди був таким. В апостола були суттєві недоліки. Він був гордим, амбітним і швидким на гнів та зневагу. Іван був безмежно вдячний Спасителю за те, що Він любив його, незважаючи на його недоліки. І це одна з причин, чому він був надзвичайно відданий Синові Людському.

Майбутній апостол Іван спочатку був послідовником Івана Хрестителя (див. Івана 1:35-40). Головним у проповіді Предтечі було покаєння в гріхах і приготування до приходу Месії. Усі, хто приєднався до Івана Хрестителя, відчували необхідність у зміні життя, оскільки глибоко розкаюлися в скоєних гріхах. Іван Зеведеєв (див. Марка 3:17) також відчував потребу в такій зміні. Прагнучи позбутися провини, він готувався йти туди, куди поведе його жага пошуку.

Коли Хреститель проголосив Ісуса Спасителем, Іван вирішив залишити свого першого вчителя. Відчуваючи глибоку повагу до Хрестителя, він готувався до того, щоб пов'язати своє життя з учнями Месії. Проте було безліч послідовників Хрестителя, які відмовилися слідувати за Христом. Серед них були й такі, які задовольнялися накопиченням духовним досвідом і відмовилися прийняти більше світло та повноту правди. Про цих людей наш Господь сказав: «І ніхто, покуштувавши старого, не схоче молодого, бо каже: Старе краще!» (Луки 5:39). В Івана були чисті помисли й вельми сильне бажання, щоб іти вперед, яким би хорошим не було його спілкування з Хрестителем.

Євангеліє розповідає, що Іван остаточно залишив свої заняття, бізнес свого батька і його найманих працівників, щоб піти за Ісусом. Цей факт дає нам можливість оцінити матеріальне становище його сім'ї. І хоч він мав достаток, Іван залишив усе, щоб прийняти заклик Христа. Той, хто бачив в Ісусі вираження своїх потреб і заради цього залишив світський комфорт і суспільне становище, воістину любив свого Господа всім серцем.

Іван був готовий очолити зібрання апостолів. Він міг продемонструвати свої якості та довести свої претензії на високе становище.

Іван показав себе ревним послідовником Месії. Одного разу він розповів Христу про якогось мандрівника, що виганяв бісів ім'ям Ісуса. Він негайно заборонив йому це робити (див. Марка 9:38-40). Іван, очевидно, вирішив, що той, хто «не ходить за нами», може підірвати репутацію Христа. Мандрівник був одним з тих, хто не слідував за Ісусом всюди, проте здобув схвалення натовпу. У цьому випадку ми спостерігаємо в характері Івана ознаки фанатизму.

Пізніше, служачи Месії, Іван виявив ту саму слабкість. На останньому шляху до Єрусалиму Ісус проходив через Самарію. Самаряни відмовилися прийняти Господа і Його учнів. Тоді Іван запропонував вразити Самарію вогнем. Схоже, що нетерпіння і завзяття все ще кипіли в серці Івана. Ісус намагався м'яко спрямувати свідомість ревного учня до більш толерантного ставлення до інших людей. Ставлення Ісуса до Івана було напоручуд терпеливим. Він дарував Своєму юному учневі особливі привілеї. В Ісусі Іван бачив Бога в дії. Він зрозумів, що Христос може дарувати життя (див. Луки 8:46-56). Він бачив свого Господа в славі з Мойсеєм та Іллею, що зійшли з Небес. Він чув, як вони обговорювали зі Спасителем смерть, яку Той мав прийняти в Єрусалимі (див. Луки 9:28-31). Він був свідком боротьби Господа в Гефсиманії, коли вирішувалася доля людства (див. Марка 14:32, 33). Іван розвіяв усі сумніви щодо Господнього Плану викуплення людини й був воістину здатний отримати розуміння Божественного. Подібно до дерева, яке росте все вище, а його коріння проникають усе глибше, Іван духовно зростав і розквітав.

Він був єдиним з учнів, який стояв біля підніжжя хреста. Господь обрав його як прийомного сина й опору для Своєї матері (див. Івана 19:27). Марія могла виявити неоціненний вплив на подальший розвиток характеру Івана. Ця жінка притискала до серця Сина Божого. Вона підкорила всьому, що пророк і ангел відкрили їй про її долю. Марія, безумовно, могла поділитися тим, що було їй відкрито, з Іваном. Ця жінка, якій Отець Небесний довірив виховання Свого Сина, могла формувати характер і глибоко впливати на свідомість такої вразливої та емоційної людини, як апостол Іван.

І в ранок воскресіння Іван був одним з перших учнів, які прийшли до відкритої могили Христа. Його любов яскраво освітлювала морок цих жалких днів.

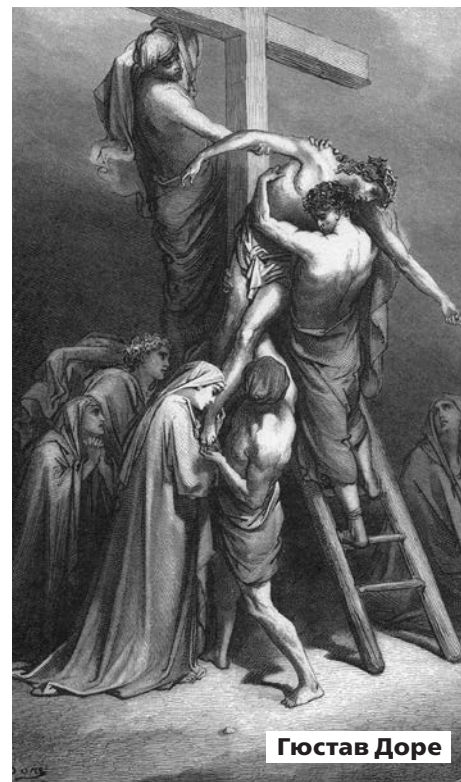
Після дня П'ятидесятниці ми знову бачимо Івана в Самарії (див. Дії 8:14-17). Він знову закликав «вогонь» зійти на цю місцевість, але тепер уже вогонь від Божого Святого Духа. Ми можемо розцінити цю історію як притчу про докорінну зміну життя Івана. Його енергія, спочатку спрямована на руйнування, тепер була націлена на

вище і краще, Іван прагнув сісти поруч з Христом. Сам собою, без чуда Божої благодаті, Іван не був прикладом того, яким має бути зразковий син. Після урочистого сходження Ісуса на трон Небесного Отця апостол почав проповідувати людям, переконуючи їх покінчити з буденністю і увійти в присутність Вічності. Через серце Івана за допомогою його пера людям була явлена любов Ісуса.

На юному обличчі Івана, сповненого горя, бачачи передсмертні муки Господа, відбилася суміш страху та любові. Однак залишався біля хреста на Голгофі. Відчуваючи себе безпорадним, Іван чекав, чи зможе він щонебудь зробити для свого Учителя. Саме тоді Спаситель довірив йому Свою матір.

Ми були б щасливі отримати таке завдання. Проте й до нас через століття доносяться слова Ісуса: «Запевняю вас: те, що ви зробили одному з Моїх найменших братів, ви зробили Мені» (Матв. 25:40). Чи бачите ви біля хреста вбиту горем душу, що страждає й потребує допомоги? Біля хреста самолюбство Івана поступилося місцем служінню. Нехай його приклад послужить на благо всім нам.

Л. Хардінг

Гюстав Доре

ПОБАЖАННЯ ДЛЯ ДРУЗІВ

✚ У житті не можна передбачити багато речей, але можна все приймати як шанс від Бога. Коли все добре, радійте й сміливо діліться цим з іншими. Коли вас долають сором і труднощі, теж радійте, бо колись вони стануть найважливішими уроками, якими ви з радістю поділитесь з іншими. «За доброго дня користай із добра, за злого ж – розважай» (Екл. 7:14).

✚ Життя – це пригода, особливо якщо ви готові відкривати незвідане, але це також і небезпеки, якщо ви не приготувалися до несподіваних поворотів долі. Отримайте карту від Путівника і тримайтеся свого унікального шляху!

✚ Люди недосконалі, і саме тому вони формують у нас терпіння і лагідність. Будьте вдячні їм за це, тому що вони також терплять вашу недосконалість.

✚ Найважливіше і найцінніше не можна зважити, виміряти, спробувати на дотик, його можна тільки пережити, перебуваючи поруч з найближчими людьми і приймаючи їх як подарунок від Бога.

✚ Ми так прагнемо змінити один одного, що забуваємо про найважливіше – безумовну любов. Проте як же складно любити без умов! І тільки той засвоїв це мистецтво, хто прийняв безумовну любов від Небесного Отця. Таким людям легко дивитися на людей і в кожному бачити образ Божий.

✚ Щоб бути дружиною, необхідно мати багато мудрості та терпіння. Щоб бути чоловіком, потрібні мужність і сміливість.

Створити сім'ю – легко, будувати її – ціла наука, зберегти – велике мистецтво, прожити все життя – найбільша перемога. Подбайте один про одного, щоб ви не ослабли.

✚ Бути батьком або матір'ю – це бути представником Бога на землі для своїх дітей. Будувати наступне покоління може тільки той, хто має доступ до серця Отця і знає силу Христового викуплення. А без цього будь-яке виховання – лише спотворене відображення істини.

✚ Ви можете вражати гарними промовами, відпрацьованими навичками, але люди запам'ятають тільки те, що вони відчували і переживали, перебуваючи поруч із вами.

✚ За безлічі життєвих ролей незмінною залишається тільки ваша справжня сутність. Ваше головне завдання – розкрити її, і тоді ви досягнете життєвої гармонії.

✚ Рух уперед дає вам розвиток і цілеспрямованість, але іноді корисно робити паузи, щоб запитати себе: куди я рухаюся і кому від цього краще?

✚ Навчіться залишати те, що колись було дорогим і цінним, заради головного.

Будь-які надбання вимірюються часом і впливом. Якщо вони роблять вас кращими, то це подарунок, а якщо гіршими – вантаж, який можна сміливо скинути.

✚ Не переживайте, коли близькі стають далекими. Відпустіть! Та пам'ятайте лише одне: не забудьте подякувати.

Одні приходять до нас, щоб підтримати, інші – відкоригувати, ще інші – показати нам те, що ми про себе не знали, а ще є ті, хто просто проходить повз і випадково затримався. Проте всі вони можуть бути вчителями для вас.

✚ Розуміння допомоги в кожного своє. Одні допоможуть, інші навіть не здогадуються, що ви потребуєте допомоги.

Цінуйте тих, хто завжди поруч і готовий вам допомогти.

✚ Є люди, які небезпечні у своїх переконаннях. Вони щиро вірять, що закон вищий за будь-яку любов і підтримку, правила важливіші, ніж серця, релігія цінніша за людину. І вони стоятимуть на сторожі вашої моралі щодня, але ви ніколи не отримаєте від них допомоги в той момент, коли вам буде важко.

✚ Неможливо знати, які в Господа наміри щодо іншої людини, якщо ви самі не бачите Його руку в своєму житті. Не варто оцінювати вчинки іншої людини, які вона робить, керуючись своєю вірою, оскільки тільки Господь знає шлях, яким Він її веде. Тому Ісус і сказав: «Не судіть, щоб і вас не судили» (Матв. 7:1).

✚ Завжди є привід розчаруватися у своїх батьківських уміннях, якщо оцінювати їх за вчинками своїх дітей. Проте, зберігши віру в покликання від Господа, ви зможете побачити вплив перетворювальної сили Духа Божого на своїх дітей і зрозумієте, що вчинки тимчасові й інколи оманливі, а сутність справжня.

✚ Наділіть людину владою – і ви побачите, що в неї на серці. Дайте їй ресурси, і вона покаже, кому або чому вона насправді готова служити. Якщо вона вільна і знає, хто вона є, то вкладатиме це і в інших, відкриваючи в них багатство їхнього покликання.

✚ Вдячність дає силу перемогти нарікання, невдоволення та недоліки. Якщо ви принесете Богові те мале, що маєте: незначне, недосконале і непоказне, і скрасите все вдячністю, то Він це зростить, перетворить і наповнить силою. Якщо ви хочете змінити щось у будь-якій сфері свого життя, почніть дякувати.

ДЕНЬ НОБЕЛЯ

Часто, переосмислюючи своє життя, людина бачить, як вона вплинула на долю інших. Проте зазвичай про сенс життя люди роздумують уже на смертному одрі або під час тяжкої хвороби. Нобелю пощастило, хоч не обійшлося й без втрат. Він був найвидатнішою людиною свого часу, вплив якої відчувається й сьогодні, через понад 100 років після життя генія. 10 грудня – день виникнення особливої можливості для тисяч геніїв у всьому світі.

Щороку 10 грудня в Стокгольмі геніальні винахідники з усього світу отримують міжнародне визнання як найпочеснішу громадянську відзнаку.

Читаючи біографію Нобеля, ми бачимо, що він не був людиною широкої душі, котра б щиро допомагала іншим. Передусім Альфреда Нобеля знали як винахідника динаміту, відкритого 1868 року. Нобель практично жив своїм винаходом. Рекламуючи своє відкриття, він проводив публічні демонстрації нової вибухової речовини й читав лекції про те, як вона діє.

Однак, перебуваючи на піку слави та визнання, геній настільки захопився своїм винаходом, що через пристрасть до нього... втратив рідного брата. На заводі, який належав родині Нобеля, прогрімало кілька вибухів, під час одного з яких 1864 року й загинув його молодший брат Еміль.

Через деякий час репортери в одній з газет помилково опублікували повідомлення про смерть Альфреда Нобеля. Ще не оговтавшись від смерті брата, Нобель знову був збитий з ніг статтями, у яких його називали «мільйонером на крові», «торговцем вибуховою смертю», «динамітним королем» і т. д. Альфред не став судитися з репортерами. Він зрозумів, що вони мають рацію. І ось тоді Нобель вирішив зробити так, щоб не залишитися в пам'яті людства «лиходієм світового масштабу».

27 листопада 1895 року в Парижі Нобель підписав свій заповіт, згідно з яким значна частина його статку мала піти на заснування премії, яку щорічно присуджують вченим за видатні наукові дослідження, революційні винаходи або значний внесок у культуру чи розвиток суспільства. Фонд Нобелівської премії на той момент становив 31 мільйон крон.

ЦАРІ З ЦАРСТВОМ І БЕЗ НЬОГО

Несподівано інформація з каналу Discovery наштотхнула мене на глибокі роздуми. Одного разу я переглянула уривок з програми про левів. Ведучий розповідав про переваги царя звірів і сказав, що в левів є лише один ворог. Після невеликої загадкової паузи я дізналася, що таким ворогом для лева є інший лев.

В Інтернеті я прочитала більше про життя цих благородних тварин і дізналася, чому вони переходять один одному дорогу. Звичайно, не можна проводити паралель між тваринним світом і людським. Ми – найвище Боже творіння. Однак саме Бог створив цей світ для людини, тому ми не можемо його не вивчати, особливо якщо це настільки цікаво та повчально.

Виявилося, що леви діляться на кілька видів. Більшість із них живе зграями, які називають прайдами, на своїх територіях і зі своїми «підлеглими» самками та їхніми дітьми.

Однак є також і леви-одинаки. Вони кочують самі по собі, без сім'ї та свого «царства».

Звідки серед левів беруться одинаки? Виявляється, коли левові виповнюється 2-3 роки, його виганяють з прайда. Я провела певну паралель з людиною.

Припустимо, що 2-3 роки для лева – це період зрілості та початку особистої відповідальності. Здавалося б, треба просто правити далі прайдом, отримавши владу від старшого лева, але ні. Царями стають не спадково. Царі – це ті, хто створив своє царство.

Сьогодні багато юнаків та дівчат хочуть отримати все й одразу. Так, вони талановиті, креативні та цілеспрямовані, але горе їхньому царюванню, якщо вони не навчаться володіти собою. А навчитися цього можна лише тоді, коли ви одині, без захисту, без надії та підтримки.

Дивлячись на молодь, я бажаю їм пройти свій шлях самотності на

самому початку. Я дуже хочу, щоб вони реалізували все задумане, але це можливо лише тоді, коли вони зрозуміють, що поодиночці нічого не досягнуть, і дозволять "іншим левам" стати частиною свого царства – не підлеглими, а на рівні із собою.

Ви не переконуете їх, доводячи свою першість. Ні, ви знаєте, що, коли ви самотні, гріш ціна вашій силі, тому що настане день, коли ви будете слабкими, і тоді з вами говоритимуть згідно з правилами, які ви встановили.

Нам потрібно перемогти в найголовнішій сутичці – зі своїм внутрішнім хижим і марнославним его.

«Ліпший від силача, хто не скорий до гніву, хто ж панує над собою самим, ліпший від завойовника міста» (Прип. 16:32).

І тоді Сам Цар царів зійде на троні нашого царства.

Підготувала
Л.К.

НЕ ЗАБУВАЙТЕ НАРОДЖЕНОГО НА РІЗДВО

РІЗДВО ЯК СВЯТО

«Різдво настає» – це можна чути всюди. Для молоді, для людей зрілого і навіть похилого віку це час спільних веселощів, великої радості. Проте що таке Різдво, чому це свято привертає стільки уваги?..

Двадцять п'ять грудня на Заході (й сьоме січня в нашій країні (прим. ред.)) приблизно вважається днем втілення Ісуса Христа, і це свято стало традиційним і загальновідомим. Та все ж немає впевненості в тому, що ми відзначаємо справжній день народження нашого Спасителя. Історія не дає нам твердо-го запевнення в цьому. У Біблії не вказана точна дата. Якби Господь вважав, що ці відомості важливі для нашого спасіння, то Він відкрив би через Своїх пророків і апостолів, щоб ми могли всі дізнатися про це. Проте мовчання Святого Письма з цього приводу є доказом для нас, що цей факт прихований від нас із цілком розумною метою.

У Своїй премудрості Господь приховав місце, де Він поховав Мойсея. Потім Бог воскресив його і забрав на Небо. Це було зроблено таємно, щоб уникнути ідолопоклонства. Того, проти кого ізраїльтяни бунтували, коли він звершував активне служіння, кого вони вкрай дратували, народ звеличував тільки після його смерті. Із цієї ж метою Господь приховав точний день народження Христа, щоб люди поклонялися не дню, а Христові як Спасителю світу – Тому, Хто мав бути визнаним, Кому потрібно довіряти, на Кого можна поклатися, Хто може спасти всіх, хто приходить до Нього. Наші серця мають бути віддані Ісусу як Синови безмежного Бога.

ОБМІН ПОДАРУНКАМИ НА ЗНАК ПРИХИЛЬНОСТІ

Святковий час настає, а з ним – і обмін подарунками. І молоді, і старші ретельно обмірковують, що б подарувати своїм друзям на знак найніжнішої прихильності. Приємно отримати подарунок від тих, кого ми любимо, навіть якщо це наймолодший член сім'ї. Запевнення в тому, що ми не забули, зближує нас один з одним...

Необхідно виявляти один одному знаки любові й уваги, не забуваючи при цьому Бога, нашого найкращого Друга. Ми можемо дарувати такі подарунки, які принесли б реальну користь тим, хто їх отримує. Я рекомендую такі книги, які могли б допомогти зрозуміти Слово Боже та більше любити Його настанови. Даруйте книги, які можна буде читати довгими зимовими вечорами.

Нехай ті, хто хоче зробити цінні подарунки своїм дітям, онукам, племінникам, придбають для них дитячі книги з духовним і виховним змістом. І тоді подарунки, зроблені вами, проллють світло на стежку, яка веде до Неба.

Ісус не має бути в забутті. Дорогі читачі, поки ви думаєте, що ж подарувати один одному, я хочу нагадати вам про Небесного Друга, щоб ви не забували про Його вимоги. Хіба Богу не буде приємно, якщо ми покажемо, що не забули Його? Ісус, Князь життя, зробив усе для нашого спасіння... Він постраждав навіть до смерті, щоб дати нам вічне життя. Через Христа ми отримуємо благословення... Чи не розділимо ми з нашим Небесним Подателем свою вдячність і любов? Славте Його в своїх серцях! І нехай хвала Йому лунає з ваших вуст.

РІЗДВО – ЧАС ШАНУВАТИ БОГА

Світ проводить свята в легковажності та марнотратстві, у пересиченні та демонстративності. Перед Різдвом і Новим роком тисячі купюр будуть витрачені на непотрібні потурання, що ще гірше, ніж якщо вони були просто викинуті на вітер. Однак перевага християн – відступити від звичаїв і звичок цього розбещеного світу. Замість того щоб витрачати гроші лише на задоволення апетиту чи на непотрібні прикраси та предмети одягу, ми можемо скористатися нагодою, щоб у прийдешні свята вшанувати та прославити Бога.

Христос має бути головною метою; але частіше під час святкування Різдва слава, що належить Йому, переноситься на смертну людину, гріховний і недосконалий характер якої змусив Його прийти в наш світ.

Ісус, Велич Неба, славний Цар Небес, склав із себе Свою царську гідність, залишив Свій престол слави, Свою високу владу і прийшов у наш

світ, щоб принести занепалий, з ослабленою моральною силою, зіпсований гріхом людині Божественну допомогу...

СПРЯМОВУЙТЕ ДУМКИ У НОВЕ РУСЛО

Є багато речей, які можна придумати. Замість непотрібних подарунків, які ми так часто даруємо своїм дітям і родичам, можна зі смаком і значно меншими витратами виявити люб'язність і принести щастя в сім'ю.

Ви можете дати дітям урок, пояснюючи їм причину того, чому зробили переоцінку їхніх подарунків: скажіть, що досі ви зважали на їхні задоволення більше, ніж на славу Богу. Скажіть їм, що ви більше думали про свої бажання і про їхні насолоди, тому відповідно до звичаїв і традицій світу робили подарунки тим, хто їх не потребував.

Різдвяні та новорічні урочистості можуть і мають відзначатися заради тих, хто потребує допомоги. Бог прославляється тоді, коли ми надаємо допомогу тим, хто має великі сім'ї й повинен утримувати їх.

Я знаю, що незаможні люди відгукнуться на ці пропозиції. Найбільш заможні теж повинні виявити зацікавленість і принести свої дари і приношення пропорційно коштам, які Бог довірив їм. Нехай у небесних книгах буде записане таке Різдво, якого раніше ніколи не бачили завдяки дарам, відданим для підтримки справи Божої і для тих, хто має потребу.

Е. Уайт

СЛОВА

Їх чути не лише на землі...

У снігових горах Швейцарії провідники попереджають мандрівників, щоб вони не промовляли жодного слова, адже від найменшого коливання повітря навислий сніг може від'єднатися від брили і спровокувати обвал, потягнувши за собою все в прірву. Хто б подумав, що одне слово може мати такі серйозні наслідки.

А чи замислювалися ви коли-небудь, що жодне слово, яке зірвалося з ваших вуст, не проходить безслідно, що будь-яка фраза може стати фатальною? І хоч усім добре відомі такі прислів'я, як «Слово не горобець, вилетить – не впіймаєш», «Язик твій – ворог твій», «Мовчання – золото», але все одно ми продовжуємо кидатися словами, не усвідомлюючи, до яких наслідків це може призвести. Особливо страшно, коли ці наслідки позначаються на наших дітях. Психологи встановили, що зневажливими репліками та бурчанням батьки «програмують» своє чадо на невдачі в житті. Наприклад, закиди «вічно ти брудний», «не руки, а гаки», «плакса-вакса», «задирака» і т. д. закладають у підсвідомість дитини гальмівну програму, яка формуватиме характер і стиль її спілкування з іншими людьми.

Одній моїй знайомій, яка виросла в порядній родині, ще в дитинстві батько сказав, що її подруга гарніша, ніж вона. На перший погляд, нічого особливого, батько просто висловив свою думку.

А для дівчинки ця фраза вилася в комплекс неповноцінності. І незважаючи на те, що люблячий чоловік уже багато років говорить їй, що вона для нього найпривабливіша у світі, вона все одно досі вважає себе некрасивою і часто переживає із цього приводу.

А ось зовсім інша історія. Одній дівчинці судилося народитися поза шлюбом у негритянському районі в Америці. Сім'я була настільки бідною, що в неї не було іграшок, а з її одягу однієї відверто кепкували. У 14 років вона втекла від матері, яка була її опікуном (батьки були розлучені), і її віддали до притулку для важких підлітків. Та їй пощастило. Незабаром з притулку дівчинку забрав батько, який змінив усе її подальше життя. І з неприємної чорношкірої дівчинки вийшла одна з найвідоміших жінок в Америці – Опра Уїнфрі, ведуча щоденного телешоу, яке дивляться понад 14 млн глядачів з 64 країн.

Пізніше в одному з інтерв'ю вона скаже: «Мій батько просто перевіряв моє життя, стверджуючи, що я краща, ніж була насправді, і свято вірячи, що я могла б стати ще кращою. Його любов до

ПРОЩАВАЙ, ЧАРКО!

Щороку перед Різдом принц Чарльз, спадкоємець трону Англії, вирушає з візитом до невеличкої редакції лондонської газети BigIssue.

Ці візити особливо цінують не лише за те, що принц приходить не з порожніми руками, а й за його вміння створювати приємну, теплу атмосферу спілкування. Під час однієї з розмов із працівниками та продавцями цієї газети, котрі, як і її читачі, проводять своє життя на вулицях, ночуючи під деревами та на станціях метро, до принца Чарльза звернувся один із учасників зустрічі:

– А знаєте, ми з вами навчалися в школі в одному класі!

– Це неможливо, – відповів принц, у його голосі відчувалося часткове обурення, – ми ніколи не були однокласниками.

навчання вказала мені правильний шлях».

Можливо, у нашому житті теж відбувається щось подібне? Можливо, причина багатьох неприємностей полягає в нас самих? Адже скільки разів у пориві роздратування під впливом сумнівів або розчарування ми необдуманно, нехай навіть без злого наміру, говорили слова, які виражають стан нашої душі. Ми проходимо повз і забуваємо про це, а вразливе серце дитини запам'ятовує кожне слово, і хто знає, як воно вплине на її подальше життя.

Щоб не картати себе потім, намагатимемося вже зараз не ображати своїх дітей недоречними жартами, легковажними, непотрібними і часом жорстокими словами. Будемо завжди підтримувати, надихати та хвалити свою дитину. Адже недарма Біблія говорить, що «смерть та життя – у владі язика» (Прип. 18:21).

Якщо ми пам'ятатимемо, що наші слова можна почути не лише на землі, а й на небі, що за кожне промовлене слово ми відповідатимемо перед Богом, то нам вдасться уникнути багатьох помилок і виростити успішних і щасливих дітей.

Катерина Бородіна

У відповідь на це його співрозмовник почав спокійно розповідати в найдрібніших деталях такі речі, які точно характеризували уклад життя в Хілл Хаузі, початковій школі для еліти Лондона, наприклад, про пряники з м'ятою, які директор школи завжди подавала до чаю.

Приголомшений почутим, принц Чарльз почав усвідомлювати, що справді розмовляє з колишнім однокласником зі школи, яку він відвідував сорок вісім років тому. Чоловіка звали Оліве Харольд, він був сином одного бізнесмена-мультимільонера, досить відомого серед лондонської аристократії.

Оліве почав багатообіцяльну кар'єру письменника та кореспондента в кількох відомих журналах. Проте поступово, якимось навіть непомітно для себе став рабом алкоголю, втратив мільйонний спадок, двічі розлучився й ось уже десять років живе на вулицях Лондона.

Син мультимільонера, вихований в елітній школі разом зі спадкоємцем трону Англії, надзвичайно талановита людина з найвищими перспективами для щасливого життя. Людина, яка ніколи не могла собі уявити всієї небезпеки спокуси, випиваючи першу склянку пива, шампанського або віскі, стала алкоголіком, який тепер живе на вулиці й ночує під деревами.

Трагедії, пов'язані з алкоголем, не обмежуються лише деякими окремими випадками. Історія людства знає безліч прикладів, коли алкоголь приводив до прийняття рішень, що згодом обернулися лихом для цілих народів.

В алкоголю "два обличчя", як у римського бога Януса. З одного боку, він бажаний гість на будь-якому святі. З іншого боку, він, без сумніву, є агентом, який викликає багато захворювань з важкими наслідками, аж до повного фізичного й економічного руйнування та соціальної ізоляції.

Алкоголь залишається основною причиною нещастя людства. Щорічно стаючи причиною близько 2 мільйонів смертей і безлічі витрат на лікування захворювань, куріння і алкоголь мають величезні соціальні наслідки, які не піддаються обчисленню. При цьому складно переконати споживача в тому, що алкоголь ще нікого не зробив щасливим. Унаслідок тісного взаємозв'язку між купівлею і споживанням алкоголю, з одного боку, й агресивністю виробників спиртного, з іншого боку, кількість вживаного алкоголю і кількість нещастя, спричинених ним у більшості країн світу постійно збільшуватимуться.

Всесвітня організація охорони здоров'я звертає увагу на те, що не існує

такого рівня споживання алкоголю, який би не спричиняв ризик.

Починаючи з першої краплі, алкоголь є токсичною речовиною для людського організму, навіть якщо ефект непомітний відразу.

Якою б неприємною не була ця новина для деяких читачів, слід без вагань сказати: не існує жодної частинки людського організму, яка б не страждала внаслідок вживання алкоголю. Мозок та решта нервової системи, серцево-судинна й імунна системи, підшлункова залоза і шлунково-кишковий тракт – це лише найважливіші органи та системи, але все в організмі страждає від вживання спиртних напоїв. Ми не втомимося повторювати, що алкоголь – токсична речовина для кожної клітини організму.

Для тих, хто все ще вірить, що помірне споживання алкоголю не становить жодної небезпеки для організму, наведемо кілька прикладів можливих наслідків для людського організму:

– алкоголь – це токсин, який порушує діяльність численних процесів і структур у центральній нервовій системі;

– унаслідок вживання алкоголю зростає частота травм (як умисних, так і неумисних), знижуються здібності до навчання та роботи, зростає кількість прогулів на роботі, рівень непорозуміння в родині, кількість самогубств, убивств, дорожньо-транспортних пригод, випадків передавання венеричних захворювань і СНІДу;

– хронічне вживання асоціюється з виникненням депресії, почуттям тривоги, безсонням;

– алкоголь викликає ретроградну амнезію, когнітивний дефіцит, порушення сну (апноє – стан, для якого характерна зупинка легеневої вентиляції під час сну більш ніж на 10 секунд; частіше у хворих відзначають тривалість апноє 20-30 секунд, хоч у тяжких випадках може досягати 2-3 хвилин і займати до 60 % загального часу сну; часте пробудження, особливо в другій половині ночі), периферичну невротію, зниження щільності кісткової тканини та зменшення виробництва клітин крові;

– уживання алкоголю в період вагітності призводить до тератогенного ефекту, спричиняє малу вагу дитини при народженні, різні когнітивні порушення й алкогольний синдром плода;

– за допомогою нейротоксичного ефекту викликає мозкові зміни в підлітків і зменшення обсягу мозку в середньому віці;

– прискорює виникнення кардіопатії, інсультів головного мозку, різних видів раку та гепатиту. Рак – друга

за поширеністю причина смерті серед хронічних споживачів алкоголю;

– є фактором ризику для виникнення метаболічного синдрому (стан, що передувє виникненню діабету 2-го типу);

– збільшує кількість кортизолу, адреналіну та норадреналіну, секретується залозами;

– викликає нетривалі аритмії («святкове серце»);

– сприяє зростанню рівня тригліцеридів у крові;

– збільшує концентрацію гомоцистеїну в крові;

– збільшує стійкість до інсуліну, сприяючи виникненню діабету 2-го типу;

– сприяє розвитку діабетичної мікроангіопатії;

– підвищує артеріальний тиск;

– підсилює окислювальний стрес організму;

– пиво є фактором ризику розвитку деменції (недоумства);

– гіперінсулінемія, викликана алкоголем, призводить до підвищеної реабсорбції натрію, таким чином сприяючи розвитку артеріальної гіпертензії;

– збільшує ризик заразитися інфекційними захворюваннями, включаючи туберкульоз;

– порушує роботу імунної системи, що може стати сприятливим фактором для розвитку гепатиту С і ускладнює лікування СНІДу;

– викликає залежність.

Багато хто не знає, що алкоголь вживається не тому, що він приємний на смак, а через психофармакологічні ефекти, особливо через здатність до стимуляції, розслаблення і анестезії. Алкоголь – це найдавніша психотропна речовина з найпоширенішим застосуванням.

Крім фізичного здоров'я й економії значної суми грошей, відмова від алкогольних напоїв означає ще й набуття самоповаги та свободи. Хіба не принижує гідність людини чарка алкоголю, яка маніпулює нею, то змушуючи відчувати сором у разі її вживання, то викликаючи відчуття жалю-гідності й нікчемності за її відсутності? Звільнитися від рабства алкоголю означає стати щасливим, а для цього варто докласти всіх зусиль.

На жаль, ставлення до алкоголю у багатьох залишається позитивним. Скільки б людей могло зустрічати новорічні свята в колі своїх родин, але алкоголь розлучив колись близьких і рідних. Когось немає вже в живих, а хтось покинув дітей, дружину... втрапив усе своє майно. І найбільше нещастя полягає в тому, що такий спосіб життя прищеплюється в сім'ї.

У пошуках своїх ідеалів діти підпадають під вплив дорослих, з якими стикаються: співробітників освітньої системи, медичних працівників, священнослужителів, та значною мірою під вплив телебачення. У такому оточенні приклад стриманості вплине більше, ніж тисячі слів.

Для полегшення повної відмови від вживання алкоголю є безліч рекомендацій. Мені дуже подобається, як у своїй книзі «Прощай, рюмка!» Доктор Еміль Радулеску описує, як прийняти правильне рішення й ніколи не ставити його під сумнів, як вибратися з прірви й ні за що у світі не повернутися туди!

І пам'ятайте, що не існує «лише однієї чарочки». Не вживайте взагалі алкоголь! Зберігайте свободу на все життя! Тож зустрінемо Різдво із тверезим розумом і відамо Богів славу за народженого Ісуса Христа, Котрий спас нас від гріха!

Підготувала
Ліка Введеньська

ШКОЛА БІБЛІЇ
ГОЛОВНА ОСВІТА ЖИТТЯ

БІБЛІЙНІ УРОКИ

- «Вірую» (укр./рос.)
- «Нове життя» (укр./рос.)
- «Дивовижні факти» (укр./рос.)
- «Сила відродження» (укр./рос.)
- «Discover» (рос.)

УРОКИ ДЛЯ ДІТЕЙ

- «Небесна перлинка» (укр./рос.)
- «Дивовижні факти» (укр./рос.)

УРОКИ ДЛЯ ПІДЛІТКІВ ТА МОЛОДІ

- «Формула життя» (рос.)

УРОКИ З ПСИХОЛОГІЇ СІМЕЙНИХ ВІДНОСИН

- «Когда любовь возвращается домой» (рос.)

Замовляй безкоштовний курс для себе або своєї сім'ї

0 800 30 20 20 (*безкоштовно з мобільних та стаціонарних телефонів України)

Пройди інтерактивний курс вивчення Слова Божого на сайті **bible.ua** та **ОТРИМАЙ ПОДАРУНОК**

ВИВЧАЙМО БІБЛІЮ РАЗОМ!

РАДІО ГОЛОС НАДІЇ

Радіо «Голос надії» — це промінь надії у кожен дім та в кожне серце.

radio.hope.ua

ДЕ СЛУХАТИ?

- В Інтернеті **24/7** radio.hope.ua
- Через додатки для Android та iOS
- Через TuneIn, SmartTV
- В офлайн-режимі через подкасти
- На УР-1 **СБ 17:30 / НД 07:55**
- УР-2 **ПН 18:55 / ВТ 18:45**

Завжди на зв'язку **0 800 30 20 20**
РАДІО, ЯКЕ ДАРУЄ НАДІЮ ...

Нове.UA
телеканал Надія

Ведучий – доктор богослов'я • **ОЛЕКСАНДР БОЛОТНИКОВ**

МЕССИЯ

ОБЪЕКТИВНЫЕ ДОКАЗАТЕЛЬСТВА

20:20
П'ЯТНИЦЯ

НА СУПУТНИКУ
ASTRA 4A

SMART TV
LG, PHILIPS, SAMSUNG

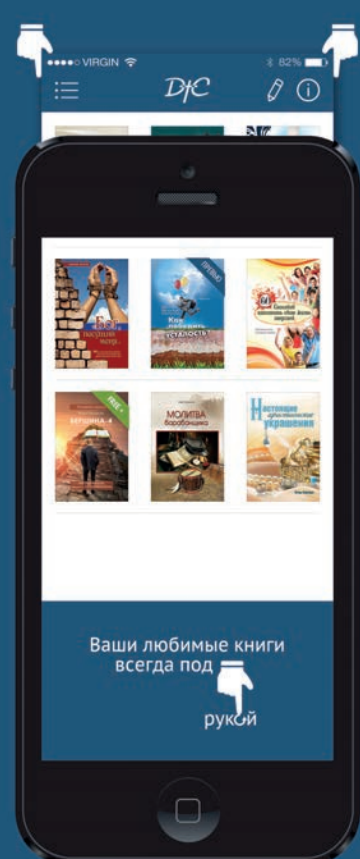
В КАБ. МЕРЕЖАХ
ВАШОГО МІСТА

НА МОБ. ДОДАТКАХ
IOS, ANDROID

ДИВІТЬСЯ НАС

Теперь мы в App Store

Приложение: «LifeSource»

Ваши любимые книги всегда под рукой

Наша адреса

Щомісячна газета «Вічний Скарб»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
 Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
 Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
 Богословська експертиза: докторант богослов'я Ігор Корещук
 Відповідальний редактор: Яна Хорошко
 Над номером працювали: Олена Котлярова, Олена Мехоношина
 Відповідальна за друк: Тамара Грицюк
 Коректори: Ганна Борисовська, Людмила Шаповал
 Дизайн та верстка: Артур Антер
 Наклад: 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net; **тел.:** (044) 467-50-72

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, то можете це зробити через банк.

Наші реквізити:
 Ідентифікаційний код: ЄДРПОУ 19350731
 Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10А
 Рахунок: 26006149457
 МФО 380805
 Найменування банку «РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Київ

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

Свідоцтво про державну реєстрацію
 Серія KB №8176 від 03.12.2003

«Джерело життя»

 християнське видавництво